

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 25-a după Rusalii

Evangelia duminicii

Pilda samarineanului milostiv

Ev. Luca 10, 25-37

În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-l și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Dar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Iar el, răspunzând, a zis: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși». Atunci Iisus i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat lăsându-l aproape mort. Din întâmplare, un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc, venind și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin; apoi, punându-l pe asinul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Deci, care dintre aceștia trei îți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a răspuns: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a

**Cinstind astăzi pe Sfântul Apostol și
Evangelist Matei, adresăm felicitări
și urări de sănătate tuturor celor care
își serbează ziua onomastică.**

La mulți ani!

Vineri, 21 noiembrie:

Intrarea Maicii Domnului în Biserică

Sursa: magazinmmb.ro

Condacul 1

Pe cea mai aleasă din toate neamurile, pe Sfânta Pruncă ce se aduce astăzi de Sfinții săi Părinți în biserica Domnului și se așază în Sfânta Sfințelor, spre sălășluirea Împăratului tuturor, cu cântări de laudă și cu mulțime de făclii să o întâmpinăm. Iar tu care ai milostivire nemărginită, slobozește-ne din toate nevoile pe noi, care îți cântăm: Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară!

Icosul 1

Îngerii lui Dumnezeu o înconjoară cu credința, iar credincioșii o fericesc pururea și cu bucurie cântă laudele acestea:

Bucură-te, Sfântă Pruncă, ce astăzi ești adusă în Sfânta Sfințelor;

Bucură-te, că Sfinții tăi Părinți astăzi împlinesc făgăduința;

Bucură-te, că ai fost binecuvântată de marele arhiereu

Zaharia;

Bucură-te, că el te-a așezat în Sfânta Sfințelor;

Bucură-te, că Sfântul Zaharia, apărând cinstea ta, de evrei a fost omorât;

Bucură-te, jertfă bineprimită de Dumnezeu;

Bucură-te, că în Sfânta Sfințelor se pregătește azi sălășluirea ta;

Bucură-te, că tu începi mântuirea noastră;

Bucură-te, că de fecioare de vârsta ta ai fost petrecută;

Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară!

Din Acatistul Intrării în biserică a Maicii Domnului

Cronică parohială

Liturghie și Bucurie

Momente de emoție și bucurie mi-a prilejuit revederea și împreună-slujirea cu părintele Vasile Iorgulescu, de la Parohia Ortodoxă Română „Sf. Ioan Botezătorul” din Strassbourg, la sărbătoarea Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, dar și a doua zi, duminică, alături de copiii și

nepoții noștri, care ne-au făcut această surpriză, de a ne întâlni cu toții la ziua noastră onomastică să mulțumim lui Dumnezeu. Mulțumesc Părintelui Vasile și doamnei preotese Iosefina pentru primirea caldă și dragostea cu care ne-au înconjurat.

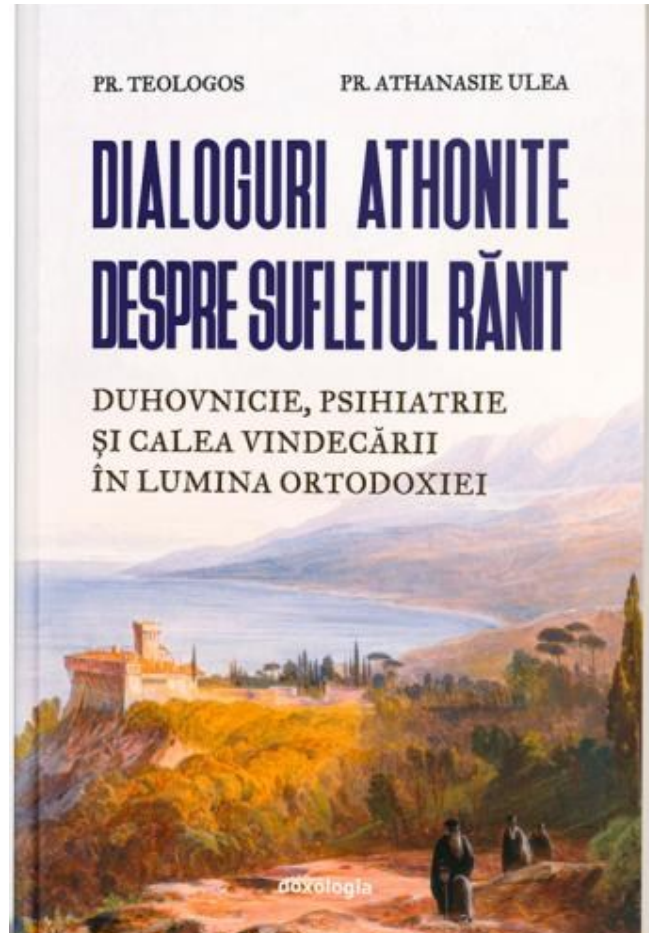
Pr. Mihai Mărgineanu

Înscrierile pentru Cursul de Colinde

Conform tradiției consacrate, organizăm și anul acesta CURSUL GRATUIT DE COLINDE ROMÂNEȘTI. Vă stăm la dispoziție pentru înscrieri începând de astăzi, la Pangar, la preoții slujitori, sau la numerele de telefon de pe afiș și ne dorim ca prima ședință să aibă loc sâmbăta viitoare, pentru a putea include un repertoriu mai bogat.

BIBLIOTECA DE DUMINICĂ

Dialoguri athonite despre sufletul rănit

Într-o lume tot mai fragmentată, în care durerea sufletească, tulburările mentale și lipsa de sens devin trăsături dominante ale omului contemporan, apar tot mai frecvent întrebări arzătoare: „Unde este Dumnezeu în suferința mea?”, „Cum să disting între boala psihică și lupta duhovnicească?”, „Ce rol mai are Biserica într-o lume care pare că și-a pierdut sufletul?”. Cartea de față vine ca un răspuns profund și integrator la aceste întrebări, născut dintr-un dialog viu și autentic purtat în inima Ortodoxiei – Sfântul Munte Athos – între Monahul Teologos, viețuitor în Schitul Lacu din Muntele Athos, fost IT-ist în România și pasionat de știință și tehnologie, și Părintele Protosinghel Athanasie Ulea, medic psihiatru și psihoterapeut în München, Consilier eparhial al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Germaniei, Austriei și Luxemburgului și membru fondator al comunității „Hristocentric”.

Pr. Asist. Univ. Dr. Gabriel Piștea

Sursa: edituradoxologia.ro

Legea divină se împlinește cu adevărat, ajutând pe cel aflat în necaz

Pilda samarineanului milostiv este de un real ajutor celor care doresc să își trăiască propria credință cu adevărat, în integralitatea ei și nu doar parțial ori ocazional. Ea se referă la o situație neobișnuită din viața omului, dar evidențiază comportamente obișnuite și greșite, de care adesea nu ne dăm seama că ne sunt proprii și nouă. Povestirea este spusă de Domnul Iisus unui învățător de lege, atunci când acesta insistă cerând explicații asupra poruncii fundamentale privind iubirea lui Dumnezeu și a aproapelui din toată inima și tot cugetul.

Vremurile în care a propovăduit Hristos în Țara Sfântă se asemănau cu cele de astăzi în ceea ce privește schimbările provocate de amestecurile culturale, de venirea unor popoare peste alte popoare, de contactul cu alte religii, de relativizarea principiilor de viață și, mai ales, de polarizarea societății între conservatori și moderniști, credincioși și sceptici, bogați și săraci. De aceea, nu mai era clar cine este „aproapele” la care făceau referire multe dintre legile scrise de Moise pentru popor, la porunca lui Dumnezeu. Termenul putea să fie înțeles și prin ceea ce desemnează în el mod concret. Aproapele ar fi fost deci o persoană care fizic verbind se află în apropierea ta. Dar dacă aceea era de alt neam, de altă religie și eventual de altă categorie socială, ori un proscris, un cunoscut răufăcător, era mai greu să îl consideri și pe acela drept aproapele tău.

De pildă, iudeii îi numeau pe romani, „câini”, asociindu-i nu caracterului loial al acestor animale, ci necurăției și modului lor de atac în haită. Când Domnul Iisus a fost judecat, iudeii nu au vrut să intre cu El în pretoriu, sediul administrativ al ocupanților romani, ca să nu se spurce. Grecii erau și ei considerați spurcați, fiind politeiști. În ceea ce privește vechile neamuri canaanite, evreii nu aveau voie prin lege să se amestece cu ele, ca să fie evitat pericolul preluării unor obiceiuri religioase străine. Samarinenii erau și ei spurcați, deși se trăgeau tot din protopărințele Iacov, fiindcă la rândul-le complotaseră cu sute de ani înainte, alături de asirieni, pentru distrugerea vechiului templu al lui Solomon. Iar de-a lungul vremii își dezvoltaseră alte principii religioase decât cele recomandate de ierarhia de la templu. De aceea, evreul de rând care voia să vină din Galileea la templul din Ierusalim, nu o lua pe de-a dreptul, ci ocolea țara samarinenilor ca să nu se spurce.

Dar nu despre geopolitică este pilda lui Iisus, ci despre ajutarea celui aflat în nevoie. De aceea El nu îi răspunde învățătorului de lege cine este „aproapele”, ci îi spune o poveste din care e invitat să tragă singur concluzia. Un om tâlhărit și abandonat, la un pas de moarte, este ocolit pe drum de un preot și de un levit,

care erau desemnați drept slujitori ai lui Dumnezeu, însă în cele din urmă ajunge să fie salvat de mult disprețuitul samarinean, care nu doar că îl duce la o casă de oaspeți, adică han sau hotel pentru noi, cei de azi. Mai mult, se îngrijește de tratamentul său, se ocupă și de medicamente, ba îi face și asigurare de sănătate: plătește în avans pe hangiu și chiar mai mult, îi spune că în cazul depășirii cheltuielilor, va plăti ulterior, el însuși fiind un client regulat. Domnul îl întreabă în final, pe cel ce venise la El, cine e aproapele. Iar acesta se codește să spună pe față că samarineanul. În schimb afirmă că „aproapele” este „cel ce a făcut milă” față de omul în necaz.

Pilda are și un înțeles simbolic: cel căzut între tâlhari e omul obișnuit biruit de păcate și patimi. Preotul și levitul sunt legea veche, neputincioasă față de mântuirea oamenilor. Samarineanul e Hristos, casa de oaspeți e Biserica, cei doi bani pentru plata medicamentului sunt Vechiul și Noul Testament. Untdelemnul și vinul folosite ca medicamente sunt Sfintele Taine ale Bisericii. Hangiul sunt preoții Bisericii,

iar venirea a doua a samarineanului pentru a plăti datoriile ulterioare este Judecata de Apoi. Dar în afară de alegoria însăși, pe noi ne interesează ceva mai concret, anume care este folosul pildei în zilele noastre.

Cel care arată milă față de omul aflat în nevoie și necaz, acela este adevăratul ajutor, acela este cu adevărat Aproapele. Pe calea de la Ierihon la Ierusalim trec, fără să ajute pe cel tâlhărit, preotul și levitul care erau slujitori la templu. Dar ei nu au făcut ceva greșit potrivit rânduielii de atunci. Aceștia erau de rând la slujirea templului de două ori pe an, câte o săptămână, dar pentru slujire se pregăteau având de respectat numeroase

prescripții. Nu aveau voie să se întineze cu sânge străin, nu aveau voie să întârzie la slujbă fiindcă ei de fapt nu erau slujitorii oamenilor, ci ai lui Dumnezeu. Însă ceea ce vrea să arate Iisus în această povestioară este că Dumnezeu nu poate fi servit de către oameni în acest mod. El nu are nevoie nici de ritualuri, nici de jertfe de animale, fiindcă slujirea adevărată și cea mai importantă este atunci când omul îndeplinește poruncile dumnezeiești, dintre care cea mai importantă ajutorarea aproapelui, ca expresie concretă a iubirii. Citim despre aceasta într-un psalm: „Oare, voi mânca carne de taur, sau sânge de țapi voi bea? Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește Celui Preaînalt făgăduințele tale. Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi izbăvi și Mă vei preaslăvi” (Ps. 49, 14-16). Chiar mai cunoscute ne sună cuvintele din Psalmului 50: „Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi” (Ps. 50, 17-18).

(continuare în ultima pagină)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic la Biserica Toma Cozma Iași

- **Duminica, 16 noiembrie**
- 8:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 17:00 Paraclisul Maicii Domnului
- **Joi, 20 noiembrie**
- 17:00 Slujba Vecerniei
- **Vineri, 21 noiembrie, Intrarea Maicii Domnului în Biserica**
- 8:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- **NU SE OFICIAZĂ** Slujba Sfântului Maslu
- **Sâmbătă, 22 noiembrie**
- 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
- 17:00 Slujba Vecerniei

În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică, pentru cei care doresc, vă stăm la dispoziție pentru Taina Spovedaniei

Legea divină se împlinește cu adevărat, ajutând pe cel aflat în necaz

(urmare din pagina a treia)

Din modul în care Domnul pune în scenă atitudinea slujitorilor templului, înțelegem că prezența fără întârziere și în stare de puritate trupească în casa lui Dumnezeu sunt și ele importante, dar nu atât de mult încât să lași un om aflat în pericol de moarte să zacă pe drum. Desigur, preotul și levitul mai pot și altfel să se dezvinovățească față de atitudinea lor. Probabil l-au judecat pe cel căzut după hainele lui, considerând că este vreun om beat prăvălit la marginea drumului, ori poate că s-ar fi bătut cu alții dar și-a meritat-o. Mulți ne-am întâlnit cu o asemenea situație în viață măcar o dată. Sau l-ar fi putut judeca în orice alt fel spunând că și-a atras singur nenorocirea: a călătorit noaptea singur, de exemplu, ceea ce oricine din zonă știe că nu se face.

Pe lângă prima și cea mai importantă învățătură din această pildă, anume că aproapele nostru este orice om aflat în nevoie, pe care suntem îndatorați să îl ajutăm, un alt înțeles este acela că nu trebuie să judecăm. Chiar dacă vrem să punem pe cele ale lui Dumnezeu înaintea celor omenești, deci suntem bine intenționați, e important să nu uităm ceea ce afirma odinioară Apostolul Ioan: nu poți să spui că Îl iubești pe Dumnezeu pe care nu l-ai văzut, dar în același timp să îl urăști pe fratele tău pe care l-ai văzut – și am completa aici, sau să fii indiferent față de el (cf. 1 Ioan 4,20). Un principiu de viață e bine de ținut, dar dacă el ne împiedică să vedem în cel de lângă noi pe un copil al lui Dumnezeu, atunci acel principiu e greșit practicat. E încă insuficient să spunem că nu trebuie să judecăm starea celui aflat în necaz. Tot la fel, nu trebuie să judecăm nici măcar pe preotul și levitul din pildă, care au trecut pe lângă cel nenorocit. Fiecare, dacă am fi sinceri cu noi înșine, ne-am aduce aminte cel puțin de o situație din viață în care am făcut la fel, eschivându-ne de la o datorie incomodă și invocând motive pentru a nu ajuta pe cineva.

Al treilea înțeles al Evangheliei acestei duminici este acela că, văzând cum până la urmă tocmai samarineanul disprețuit de toți s-a dovedit a fi om de omenie și și-a jertfit timpul, banii și a făcut un efort fizic pentru cel aflat în necaz, nu trebuie să așteptăm ca alții să fie săritori. Deseori spunem: nu eu trebuie să fac cutare lucru, fiindcă sunt alții desemnați să facă așa ceva. E adevărat, împărțirea rolurilor în societate e bună, pentru că e greu ca învățătorul să facă treaba brutarului, preotul pe cea a vatmanului, constructorul de drumuri pe cea a cultivatorului de pământuri. Și totuși uneori fiecare poate da o mână de ajutor celuilalt. Fiecare dintre noi suntem chemați în rolul bunului samarinean, numai dacă vrem să lăsăm deoparte judecățile noastre de valoare, precum și confortul nostru material sau psihic. Iar pentru aceasta nu trebuie să așteptăm în schimb cine știe ce răsplată, după cum samarineanul, după ce și-a dus fapta bună la capăt, a plecat mai departe în călătoria pe care trebuia să o facă. Nu știm niciodată cum, din samarineni milostivi, putem ajunge și noi în rolul celui tâlhărit pe drum, așteptând mila și ajutorul cuiva.

Protos. Ioan Dumitru Popoiu, Doxologia.ro